

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 402

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 iunie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
92.	—	Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2011 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și pentru executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice stabilite prin titluri executorii	2
549.	—	Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2011 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și pentru executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice stabilite prin titluri executorii	3
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
18.	—	Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 272 din 24 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului		4-5	
Decizia nr. 401 din 24 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, în ansamblu, și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3 ¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005			5-7
		Decizia nr. 422 din 7 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 ¹ din Codul de procedură penală	8-9
		Decizia nr. 537 din 28 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 ¹ din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	10-11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
561.	—	Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 272/2011 pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli al Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului privind activitatea de privatizare pe anul 2011	11-14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
460.	—	Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea textului notelor verbale, semnate la Astana la 9 martie 2011 și, respectiv, la București la 3 mai 2011, care constituie Schimbul de instrumente pentru corectarea erorilor materiale în textul Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Astana la 2 martie 2010	15-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2011 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și pentru executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice stabilite prin titluri executorii**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4 din 2 februarie 2011 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și pentru executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 4 februarie 2011, cu următoarele modificări:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

**„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea
Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și pentru
executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor și
autorităților publice stabilite prin titluri executorii”**

2. **Articolul IV se modifică și va avea următorul cuprins:**

„**Art. IV.** — Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, aprobată cu completări prin Legea nr. 288/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 1. — (1) Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor și autorităților publice se achită din sumele aprobate cu această destinație prin bugetele acestora sau, după caz, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.

(2) Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor și autorităților publice nu se pot achita din sumele destinate potrivit bugetului aprobat pentru acoperirea cheltuielilor de organizare și funcționare, inclusiv a celor de personal, în scopul îndeplinirii atribuțiilor și obiectivelor legale, pentru care au fost înființate.»

2. **După articolul 5 se introduc trei noi articole, articolele 6—8, cu următorul cuprins:**

«Art. 6. — (1) În cazurile în care, din motive temeinice privind realizarea atribuțiilor prevăzute de lege, instituția debitoare nu își poate îndeplini obligația de plată în condițiile prevăzute la art. 1 alin. (1), art. 2 sau 4, aceasta va putea solicita instanței judecătorești care soluționează cauza acordarea, în condițiile

legii, a unui termen de grație sau/și stabilirea unor termene de plată eșalonată a obligației respective.

(2) În cazurile în care obligația de plată este stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, instituția debitoare poate solicita instanței care a dat această hotărâre luarea măsurilor prevăzute la alin. (1), care se aplică în mod corespunzător.

(3) Dacă obligația de plată este stabilită printr-un titlu executoriu, altul decât o hotărâre judecătorească, cererea formulată potrivit alin. (1) se soluționează de către instanța de executare competentă.

(4) Instanța sesizată potrivit alin. (1)—(3), la cererea instituției debitoare, prin încheiere executorie, când este cazul, va putea suspenda începerea ori continuarea executării silite până la soluționarea prin hotărâre definitivă și irevocabilă a cererii privind acordarea termenului/termenelor de plată a sumei datorate. Suspendarea se dispune fără plata unei cauțiuni. Încheierea poate fi atacată cu recurs, în mod separat.

(5) În cazuri urgente, instanța prevăzută la alin. (4), la cererea instituției debitoare, poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare formulate potrivit alin. (4). Suspendarea se dispune fără plata unei cauțiuni. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac.

(6) Cererile introduse potrivit alin. (1)—(5) sunt scutite de taxa judiciară de timbru și se judecă cu precădere. Hotărârea dată în cauzele prevăzute la alin. (1)—(3) poate fi atacată numai cu recurs.

Art. 7. — Cererile, indiferent de natura lor, formulate de instituțiile și autoritățile publice în cadrul procedurii de executare silită a creanțelor stabilite prin titluri executorii în sarcina acestora sunt scutite de plata taxelor de timbru, timbru judiciar și a sumelor stabilite cu titlu de cauțiune.

Art. 8. — Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică în mod corespunzător și executării obligațiilor de plată stabilite, prin titluri executorii, în sarcina autorităților administrative autonome.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

IOAN OLTEAN

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 6 iunie 2011.

Nr. 92.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2011
privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea
Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului
și pentru executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor
publice stabilite prin titluri executorii**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2011 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și pentru executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice stabilite prin titluri executorii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 iunie 2011.
Nr. 549.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

H O T Ă R Ă R E

**privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților
nr. 43/2008 pentru aprobarea componenței nominale
a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul art. 40 alin. (4) și art. 42 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 875 din 23 decembrie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Octavian Bot, aparținând Grupului parlamentar al PNL, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru politică externă.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 iunie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

București, 7 iunie 2011.
Nr. 18.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 272**

din 24 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Mioara Anca Călugărașu în Dosarul nr. 18.324/212/2007 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât aspectele criticate privesc completarea și modificarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 18.324/212/2007, **Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului**, excepție ridicată de Mioara Anca Călugărașu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că prevederile de lege criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 11, 16, 20, 21, 47, 52 și 53, întrucât se creează discriminare între persoanele care au dobândit statutul de chiriași în imobilele ce nu se restituie în natură foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora după intrarea în vigoare a Legii nr. 112/1995 și persoanele care aveau acest statut anterior apariției ei. Se arată că legiuitorul nu a acordat posibilitatea tuturor acestor persoane care au calitate de chiriași să cumpere aceste locuințe, astfel că statul nu își respectă obligația fundamentală de protecție socială și de asigurare a unui nivel de trai decent pentru toți cetățenii săi.

Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale consideră că textul de lege criticat este constituțional, sens în care invocă jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 9 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995, cu modificările ulterioare, text de lege care are următorul conținut: „*Chiriașii titulari de contract ai apartamentelor ce nu se restituie în natură foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora pot opta, după expirarea termenului prevăzut la art. 14, pentru cumpărarea acestor apartamente cu plata integrală sau în rate a prețului.*”

Textele constituționale considerate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și cel intern, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 47 privind nivelul de trai, art. 52 referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea reține că, de fapt, autorul excepției solicită modificarea sau completarea textului de lege criticat, în sensul extinderii sferei persoanelor care au dreptul să dobândească proprietatea asupra locuințelor deținute cu chirie și asupra acelor care nu aveau calitatea de chiriași ai imobilelor la data apariției legii.

Din această perspectivă, soluția care se impune în speță este cea de respingere, ca fiind inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională fiind competentă, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, „fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 9 alin. 1 din Legea nr. 112/1995, într-o cauză cu o motivare similară, prin Decizia nr. 1.012 din 8 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 27 noiembrie 2007, soluția fiind aceeași, de respingere ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Mioara Anca Călugărașu în Dosarul nr. 18.324/212/2007 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 401 din 24 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, în ansamblu, și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (31) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și ale art. 1 alin. (1) și alin. (31) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Mihai Dezsi în Dosarul nr. 4.299/111/P/2007 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, excepție ce face obiectul Dosarului nr. 2.926D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.790D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (31) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, excepție ridicată de Ileana Petru Cocian și Mihai Halas în Dosarul nr. 4.287/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.855D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Leontin Duță în Dosarul nr. 6.295/325/2010 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocat Florin Kovacs, din cadrul Baroului Timiș.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.926D/2010, nr. 3.790D/2010 și nr. 3.855D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Avocatul autorului excepției Leontin Duță este de acord cu conexarea cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.790D/2010 și nr. 3.855 D/2010 la Dosarul nr. 2.926D/2010, care a fost primul înregistrat.

Având cuvântul pentru autorul excepției, Leontin Duță, apărătorul acestuia, solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată, expunând pe larg motivele de neconstituționalitate formulate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.299/111/P/2007, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și ale art. 1 alin. (1) și alin. (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Mihai Dezsi.**

Prin Încheierea din 7 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.287/83/2009, **Tribunalul Satu Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, excepție ridicată de Ileana Petru Cocian și Mihai Halas.**

Prin Încheierea din 13 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.295/325/2010, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Leontin Duță.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate, similară în dosarele conexe, se susține, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 este neconstituțională deoarece „a fost adoptată sub noul regim constituțional care, în conformitate cu dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, exclude regimului de reglementare prin ordonanțe de urgență, între altele, și regimul instituțiilor fundamentale ale statului”. Se mai arată că „este evidentă fraudarea normelor constituționale — câtă vreme vorbim de o structură înființată fără avizul Curții de Conturi, care nu este în subordinea Guvernului — câtă vreme Ministerul Public nu are un ministru în Guvern, apărând ca o structură autonomă și independentă, în afara controlului Guvernului”. În ceea ce privește dispozițiile art. 1 alin. (1) și (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, se susține că sunt neconstituționale, întrucât „instituie un organism paralel instituției constituționale a Ministerului Public, instituție care trebuie să funcționeze unitar și coerent, pe principiul legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic”. Se arată că prin textele criticate se creează un „stat în stat”, sustras ierarhiei constituționale care trebuie să guverneze Ministerul Public.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Satu Mare — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, „prin prisma dispozițiilor art. 72 alin. (3) lit. h) din Constituția României, unde se prevede că prin lege organică se reglementează organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi”.

Judecătoria Timișoara consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, „întrucât ordonanța de urgență a fost aprobată prin lege de către Parlamentul României”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției se constată, din examinarea încheierilor de sesizare, precum și a concluziilor scrise formulate de autori, că acesta îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 54/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006, precum și prevederile art. 1 alin. (1) și (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, așa cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005. Aceste din urmă texte legale au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1) și (3¹): „(1) Prin prezenta ordonanță de urgență se înființează Direcția Națională Anticorupție, ca structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție.

[...]

(3¹) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului șef al acestei direcții. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează conflictele de competență apărute între Direcția Națională Anticorupție și celelalte structuri sau unități din cadrul Ministerului Public”.

— Art. 4 alin. (1): „Direcția Națională Anticorupție este condusă de un procuror șef care este asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție este ajutat de 2 procurori șefi adjuncți, asimilați adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

Dispozițiile Legii fundamentale invocate în motivarea excepției sunt următoarele: art. 73 alin. (3) lit. l) potrivit căruia organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi se reglementează prin lege organică, art. 115 privind delegarea legislativă, art. 116 privind organizarea ministerelor și a altor organe de specialitate, art. 117 privind înființarea ministerelor și art. 131 privind rolul Ministerului Public.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare.

Astfel, prin Decizia nr. 1.706 din 17 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2010, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, statuând că este neîntemeiată critica potrivit căreia prin aceste dispoziții se instituie un organism paralel instituției constituționale a Ministerului Public. Aceasta întrucât Direcția

Națională Anticorupție a fost concepută ca structură cu personalitate juridică în cadrul Ministerului Public, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție. Astfel, potrivit art. 131 alin. (2) din Legea fundamentală, „*Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii*”, condiții care au stat și la fundamentarea organizării și funcționării Direcției Naționale Anticorupție. Faptul că în art. 1 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 s-a prevăzut că procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului șef al acestei direcții nu justifică susținerea că textul de lege este neconstituțional. Dimpotrivă, având în vedere și prevederile art. 132 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora procurorii își desfășoară activitatea pe baza principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic, se poate constata că dispozițiile legale criticate nu constituie altceva decât o reflectare a principiilor constituționale menționate și o subliniere a naturii juridice a Direcției Naționale Anticorupție, aceea de magistratură specială instituită pentru combaterea infracțiunilor de corupție.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neputând fi reținute, prin urmare, criticile formulate în raport cu art. 116, 117 și 131 din Legea fundamentală.

Curtea constată, totodată, că s-a mai pronunțat și asupra criticii acelorași texte legale, formulată în raport cu dispozițiile art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 297 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010, Curtea a reținut că actuala Direcție Națională Anticorupție a fost înființată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, care a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002. La acea dată era în vigoare Constituția din anul 1991, care nu condiționa emiterea unei ordonanțe de urgență de îndeplinirea exigențelor prevăzute în prezent în alin. (4) și (6) ale art. 115, iar Guvernul a adoptat, în temeiul art. 114 alin. (4) din Legea fundamentală, nerevizuită, actul de înființare a instituției în cauză. Ținând seama însă de „Decizia nr. 235/2005, prin care s-au declarat neconstituționale prevederile prin care Parchetul Național Anticorupție era competent cu investigarea infracțiunilor comise de către deputați și senatori, segmentându-se astfel major investigarea corupției la nivel înalt și influențându-se negativ eficiența activității de luptă împotriva acestui fenomen, cu

implicații majore asupra procesului de integrare a României în Uniunea Europeană, datorită neadaptării la cerințele europene referitoare la justiție și combaterea corupției și având în vedere cerința restrângerii competenței organismului specializat în combaterea corupției la cazurile de mare corupție definite prin calitatea făptuitorului și prin valoarea prejudiciilor, precum și a eficientizării acestuia”, Guvernul a emis Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, contestată în prezenta cauză. Prin urmare, având în vedere rațiunea edictării actului normativ, așa cum a fost arătată în preambulul său, Curtea a constatat că nu sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (4) din Constituție, legiuitorul delegat fiind pe deplin legitimat în acest sens.

Referitor la afectarea dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (6), cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, Curtea Constituțională a statuat că „din interpretarea textului constituțional se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că «nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale» și că «nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică». În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”. Prin urmare, a afecta presupune „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza”, „a antrena consecințe negative”. Astfel, referitor la interdicția Guvernului de a adopta o ordonanță de urgență în domeniul instituțiilor fundamentale ale statului, în speță Ministerul Public, Curtea a constatat că fondul reglementării constituit de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 nu afectează, în sensul arătat mai sus, instituția Ministerului Public, transformarea Parchetului Național Anticorupție în Direcția Națională Anticorupție fiind un imperativ desprins, pe de o parte, din rațiuni de conformitate cu Legea fundamentală și impuse la rândul lor de Decizia Curții Constituționale nr. 235/2005, definitivă și general obligatorie, și, pe de altă parte, din necesitatea îmbunătățirii activității acestei structuri specializate. Întrucât prin natura și finalitatea reglementării criticate nu s-au evidențiat aspecte negative menite a perturba organizarea și funcționarea Ministerului Public, Curtea a respins criticile formulate.

Aceste considerente au fundamentat, de altfel, și pronunțarea de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 1.367 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 22 decembrie 2010, fiind valabile și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, în ansamblu, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (31) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, excepție ridicată de Mihai Deszi în Dosarul nr. 4.299/111/P/2007 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, de lepan Petru Cocian și Mihai Halas în Dosarul nr. 4.287/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală și, în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, de Leontin Duță în Dosarul nr. 6.295/325/2010 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 422

din 7 aprilie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marioara Dumitru, Mihai Grigore, Gheorghe Stancu și Ion Mihalache în Dosarul nr. 227/113/2010 al Tribunalului Brăila — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 227/113/2010, **Tribunalul Brăila — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marioara Dumitru, Mihai Grigore, Gheorghe Stancu și Ion Mihalache.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece creează posibilitatea de a solicita desemnarea altei instanțe doar procurorului, fără ca diferența de tratament între acesta și inculpat să aibă o justificare rezonabilă. Este adevărat că și inculpatul poate recurge la o instituție similară, cea a strămutării, dar cererea de strămutare poate fi introdusă doar în faza de judecată, în timp ce desemnarea altei instanțe poate fi cerută doar de procuror. Se mai arată că procurorul poate solicita desemnarea altei instanțe pentru protejarea interesului public, în timp ce inculpatul nu poate acționa pentru protejarea interesului său privat în timpul urmăririi penale. Or, prevalența protecției interesului public, prin anularea celui privat, este o caracteristică a statului polițienesc, departe de ideea de stat de drept, la care face referire art. 1 alin. (3) din Constituție. Pentru aceste motive, se apreciază că o astfel de reglementare este lipsită de justificare și permite procurorului să obțină un avantaj față de inculpat, avantaj care nu are nicio legătură cu calitatea specială a funcției de acuzare în materie penală, fiind contrară principiului egalității armelor.

Reglementând în acest fel instituția „desemnării”, legiuitorul a nesocotit faptul că justiția este imparțială și egală pentru toți. Se mai arată și că judecarea acestei cereri fără citarea părților și în camera de consiliu pune partea în imposibilitatea de a se apăra, ea neavând cunoștința despre o astfel de cerere, așa cum s-a întâmplat în cauza de față.

Tribunalul Brăila — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În opinia instanței, faptul că în cursul urmăririi penale numai procurorul poate cere desemnarea altei instanțe pentru judecarea cauzei încalcă dreptul la un proces echitabil al părților. Astfel, în speță, până la finalizarea urmăririi penale, Parchetul a solicitat, în temeiul art. 61¹ din Codul de procedură penală, desemnarea altei instanțe decât Tribunalul Argeș pentru judecarea cauzei, având în vedere calitatea inculpatei Marioara Dumitru (fost judecător la Curtea de Apel Pitești). Înalta Curte de Casație și Justiție a admis cererea și a stabilit ca Tribunalul Brăila să fie instanța competentă. Se apreciază de către instanța în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate că, în acest fel, inculpatei i-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece judecata s-a desfășurat fără citarea părților din dosar și în camera de consiliu, aceasta neavând cunoștința de această cerere. Instanța precizează, totodată, că doi dintre magistrații care au efectuat urmărirea penală și au întocmit rechizitoriul au activat în calitate de procurori la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 61¹ din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Desemnarea altei instanțe pentru judecarea cauzei*, care are următorul conținut:

„Procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate cere Înaltei Curți de Casație și Justiție să desemneze o instanță egală în grad cu cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizată în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Dispozițiile art. 55 alin. 1, art. 56 alin. 1 și 2 și art. 61 se aplică în mod corespunzător.

Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează cererea în camera de consiliu, în termen de 15 zile.

Înalta Curte de Casație și Justiție dispune, prin încheiere motivată, fie respingerea cererii, fie admiterea cererii și desemnarea unei instanțe egale în grad cu cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizată în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Încheierea prin care Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează cererea nu este supusă niciunei căi de atac.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 — *Statul român*, art. 16 — *Egalitate în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare* și ale art. 124 alin. (2) — *Înfăptuirea justiției*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că asupra constituționalității acestui text de lege s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 1.163 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că instituția desemnării altei instanțe, ca și cea a declinării de competență, nu are caracterul unei judecări, pentru că în cadrul acestei proceduri nu se soluționează fondul cauzei, ci al unui incident în administrarea justiției, inerent bunei funcționări a sistemului judiciar.

Ținând seama de natura instituției, ca și de imperativul celerității procesului penal, nu se poate reține că textul de lege este de natură să încalce sau să restrângă dreptul la apărare și la un proces echitabil. Atât inculpatul, cât și celelalte părți își pot exercita drepturile procesuale în fața instanței competente astfel desemnate, precum și dreptul de a ataca prin mijloacele prevăzute de lege hotărârea prin care se va soluționa cauza, prin aceasta înțelegându-se chiar posibilitatea de a formula, în temeiul art. 55 alin. 2 din Codul de procedură penală, o cerere de strămutare.

Faptul că numai procurorul are calitatea de subiect de sesizare a instanței supreme competente să hotărască asupra desemnării altei instanțe în cazul emiterii actului de inculpare își găsește justificarea în rolul constituțional al acestuia, așa cum este prevăzut de art. 131 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia, „În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele

generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”, sens în care organul de urmărire penală este obligat să aibă un rol activ pentru aflarea adevărului și lămurirea cauzei sub toate aspectele în vederea unei juste soluționări a acesteia, prin aceasta înțelegându-se și înlăturarea temeiurilor care pot constitui motiv de strămutare.

De asemenea, faptul că verificările prevăzute de textul de lege criticat se realizează în camera de consiliu, fără citarea părților, este în deplină concordanță cu art. 127 din Constituție, potrivit căroră „*Sedințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege*”, și nu aduce atingere, în niciun mod, dispozițiilor constituționale invocate. De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis în același sens, statuând că art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu se aplică în materie, deoarece procedura de desemnare a unei alte instanțe vizează doar aspecte de competență și nu are ca obiect judecarea cererilor cu privire la drepturile și obligațiile cu caracter civil sau legate de o acuzație penală (Hotărârea din 18 septembrie 2001 pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Puelinckx contra Belgiei*).

În ceea ce privește susținerea referitoare la încălcarea liberului acces la justiție, Curtea a constatat că nici aceasta nu poate fi primită, deoarece accesul la justiție înseamnă accesul la instanțele de judecată, în componența căroră, potrivit art. 124 alin. (3) din Constituție, intră numai judecători independenți, înzestrate, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, cu competența și cu procedurile stabilite prin lege, iar pe de altă parte, este impropriu să se afirme lipsa de acces la justiție chiar în cadrul desfășurării unui proces judiciar. De altfel, legiuitorul a stabilit procedura desemnării altei instanțe în faza de urmărire penală, tocmai în virtutea dreptului la un proces echitabil, care presupune, între altele, dreptul la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, cele statuate de Curte prin decizia mai sus menționată sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marioara Dumitru, Mihai Grigore, Gheorghe Stancu și Ion Mihalache în Dosarul nr. 227/113/2010 al Tribunalului Brăila — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 537

din 28 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean — președinte
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Marieta Safta — prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Verona Sora și Floarea Sora în Dosarul nr. 702/284/2010 al Judecătoriei Răcari.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 702/284/2010, **Judecătoria Răcari a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Verona Sora și Floarea Sora.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin introducerea expertizei întocmite de camerele notarilor publici drept criteriu de apreciere a valorii orientative a bunurilor imobile, se încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție. Aceasta întrucât, atâta vreme cât părțile au convenit să se adreseze unui notar și să încheie un antecontract, stabilind valoarea bunului, nu se poate stabili o altă valoare a acestuia printr-o expertiză a notarilor. În aceeași opinie, textul de lege criticat este menit să apere un interes de castă, acela al notarilor, și încalcă prevederile constituționale privind înfăptuirea justiției, câtă vreme justiția nu se mai înfăptuiește în numele legii, ci „în numele expertizei notariale”. Astfel, judecătorii se supun nu numai legii, ci unui act extrajudiciar, chiar dacă legea face trimitere la el.

Judecătoria Răcari nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată în cauză.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 31 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, și care au următorul cuprins:

— Art. 31: „(1) *Cererile introduse la instanțele judecătorești, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de act autentic de înstrăinare a unor bunuri imobile, se taxează potrivit prevederilor art. 2 alin. (1), la valoarea imobilului.*

(2) *Taxarea cererilor prevăzute la alin. (1) se face la valoarea imobilului declarat de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camerele notarilor publici, taxarea cererilor se va face la această din urmă valoare.*

(3) *Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și la taxarea cererilor în materie de moștenire.*

(4) *Instanțele de judecată vor solicita la începutul fiecăruia an camerelor notarilor publici expertizele privind stabilirea valorilor orientative ale bunurilor imobile din circumscripția teritorială a instanței.*”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Astfel, expertiza prevăzută de textul de lege criticat constituie un criteriu suficient de obiectiv și precis în funcție de care să fie calculată taxa judiciară de timbru, având în vedere entitatea care le dispune (Camera Notarilor Publici) și persoanele care le întocmesc (experți). Raportarea la aceste expertize evită declararea valorii imobilului la cote inferioare valorii sale de circulație în scopul plății unei taxe judiciare de timbru mult

diminuate față de situația în care s-ar fi stabilit valoarea reală de circulație a bunului imobil.

De altfel, autorii excepției nu contestă taxarea la valoare a acțiunii, ci doar obiectivitatea expertizei dispuse de camera notarilor publici și imposibilitatea judecătorului de a dispune o altă expertiză. Or, pe tot parcursul procesului judecătorul trebuie să manifeste o atitudine activă, astfel încât, dacă există indicii care demonstrează existența unor diferențe vădite între valoarea de circulație a imobilului stabilită prin expertiza camerei

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

notarilor publici și cea reală, va putea face aplicarea art. 201 și a următoarelor din Codul de procedură civilă, întrucât textul de lege criticat nu îi interzice, expres sau implicit, acest lucru.

În acest sens Curtea s-a pronunțat în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 1.613 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 27 ianuarie 2011, și prin Decizia nr. 948 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 4 august 2010, ale căror considerente sunt valabile și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Verona Sora și Floarea Sora în Dosarul nr. 702/284/2010 al Judecătoriei Răcari.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 272/2011 pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli al Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului privind activitatea de privatizare pe anul 2011

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 272/2011 pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli al Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului privind activitatea de privatizare

pe anul 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 28 martie 2011, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
al Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului privind activitatea de privatizare pe anul 2011**

- mii lei-

Titlu	Articol	Alineat	Denumire indicator	APROBAT CF. H.G. 272/2011	PROGRAM RECTIFICAT	INFLUENTE +/-
1	2	3	4	5	6	7
			VENITURI TOTALE, din care:	10.050,00	10.050,00	
			I. Venituri curente	50,00	50,00	
			C. Venituri nefiscale	50,00	50,00	
			C.1. Venituri din proprietate	50,00	50,00	
	30.10		Venituri din proprietate	50,00	50,00	
		30.10.08	Venituri din dividende	50,00	50,00	
	31.10		Venituri din dobânzi	0,00	0,00	
		31.10.03	Alte venituri din dobânzi	0,00	0,00	
			II. Venituri din capital	10.000,00	10.000,00	
	39.10		Venituri din valorificarea unor bunuri	10.000,00	10.000,00	
		39.10.04	Venituri din privatizare	10.000,00	10.000,00	
			CHELTUIELI TOTALE , din care:	10.050,00	10.050,00	
	87.10		Alte acțiuni economice	10.050,00	10.050,00	
		87.10.50	Alte acțiuni economice	10.050,00	10.050,00	
			01. CHELTUIELI CURENTE	10.038,00	10.038,00	
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL, din care	8,00	8,00	
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	8,00	8,00	
		10.01.13.01.03	Indemnizații de delegare în țară	8,00	8,00	
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII, din care:	504,00	504,00	
	20.01		Bunuri și servicii, din care:	20,00	20,00	
		20.01.01	Furnituri de birou	10,00	10,00	
		20.01.05	Carburanți și lubrifianti	0,00	0,00	

		20.01.30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	10,00	10,00
20.05			Bunuri de natura obiectelor de inventar	16,00	16,00
		20.05.30	Alte obiecte de inventar	16,00	16,00
20.06			Deplasări, detașări, transferări	12,00	12,00
		20.06.01.01	Deplasări interne, detașări, transferări cazare	4,00	4,00
		20.06.01.02	Deplasări interne, detașări, transferări transport	7,00	7,00
		20.06.01.03	Deplasări interne, detașări, transferări alte cheltuieli	1,00	1,00
20.30			Alte cheltuieli	456,00	456,00
		20.30.01	Reclamă și publicitate	65,00	65,00
		20.30.02	Protocol și reprezentare	16,00	16,00
		20.30.30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	375,00	375,00
		20.30.30.01	* cheltuieli legate de plata onorariilor pentru consultanți, agenții de privatizare sau firme de avocatură și cele pentru pregătirea și realizarea privatizării societăților comerciale	200,00	200,00
		20.30.30.02	* cheltuieli pentru rapoarte de evaluare în procesul de privatizare și post privatizare pentru: expertize, cauțiuni, evaluări în litigii, onorarii executori judecătorești, documentații pentru obținerea avizului de mediu, precum și alte asemenea cheltuieli	125,00	125,00
		20.30.30.03	* costurile implicate de dizolvarea voluntară și lichidarea societăților comerciale	50,00	50,00
51			Titlul VI. TRANSFERURI INTERNE ÎNTRU UNITĂȚI ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE, din care:	50,00	50,00
	51.01		Transferuri curente	50,00	50,00
		51.01.41	Transferuri către bugetul de stat din dividende și dobânzi încasate de instituțiile publice implicate în procesul de privatizare	50,00	50,00
		51.01.41.01	Transferuri la bugetul statului, din dividende	50,00	50,00

			51.01.41.02	Transferuri la bugetul statului, din dobânzi	0,00	0,00	0,00
55				Titlul VII. ALTE TRANSFERURI, din care:	9.476,00	9.476,00	9.476,00
	55.01			A - Transferuri interne	9.476,00	9.476,00	9.476,00
		55.01.08		* Programe PHARE și alte programe cu finanțare nerambursabilă	0,00	0,00	0,00
		55.01.18		Alte transferuri curente interne, din care:	5,00	476,00	+471,00
		55.01.18.01		- sumele cu care Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului participă la majorarea capitalului social al unor societăți comerciale, în cazurile prevăzute de lege	0,00	0,00	
		55.01.18.06		- sume plătite efectiv cumpărătorilor, reprezentând daune suportate de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului ca urmare a garanțiilor acordate de acesta în contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni și/sau cheltuielile efectuate pentru combaterea ori stingerea pretențiilor formulate de cumpărător, precum și despăgubirile convenite potrivit art. 27-29 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare	5,00	476,00	+471,00
		55.01.20		Vărsăminte la Trezoreria Statului din valorificarea activelor bancare și creanțelor comerciale și privatizare (doar pentru instituțiile implicate în procesul de privatizare)	9.471,00	9.000,00	-471,00
70				70. CHELTUIELI DE CAPITAL	12,00	12,00	12,00
71				Titlul X. ACTIVE NEFINANCIARE	12,00	12,00	12,00
	71.01			Active fixe	12,00	12,00	12,00
		71.01.02		* mașini, echipamente și mijloace de transport	6,00	6,00	6,00
		71.01.03		* mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	6,00	6,00	6,00

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind publicarea textului notelor verbale, semnate la Astana la 9 martie 2011 și, respectiv, la București la 3 mai 2011, care constituie Schimbul de instrumente pentru corectarea erorilor materiale în textul Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Astana la 2 martie 2010

În baza art. 29 alin. (7) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, textul notelor verbale care constituie schimbul de instrumente, semnate la Astana la 9 martie 2011, și respectiv, la București la 3 mai 2011, pentru corectarea erorilor materiale în textul Acordului dintre Guvernul României și Guvernul

Republicii Kazahstan privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Astana la 2 martie 2010. Notele verbale, care constituie schimbul de instrumente, sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi

București, 13 mai 2011.
Nr. 460.

REPUBLICA KAZAHSTAN
Ministerul Afacerilor Externe

Nr. 09-2/1219

ANEXĂ

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Kazahstan prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al României și are onoarea de a comunica următoarele:

Pe parcursul ratificării Acordului dintre Guvernul Republicii Kazahstan și Guvernul României privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, din 2 martie 2010 (denumit în continuare *Acord*), au fost identificate unele erori materiale în textul în limba kazahă.

În această privință, partea kazahă are onoarea să propună introducerea în textul Acordului a următoarelor modificări și completări:

- la subpunctul c) punctul 2, după cuvântul „келген” se adaugă cuvântul „жумыс”;
- la punctul 3, cuvântul „проценттерді” se înlocuiește cu cuvântul „пайыздарды”;
- la paragraful I punctul 4, înaintea cuvântului „Қазақстан Республикасына” se introduce semnul „—”;
- la paragraful II punctul 4, înaintea cuvântului „Румынияға” se introduce semnul „—”;
- la punctul 2 articolul 3, cuvântul „шегіне” se înlocuiește cu cuvântul „шегінде”;
- la articolul 4 punctul 1, la subpunctul a), cuvântul „устай” se înlocuiește cu cuvântul „колдай”, iar cuvântul „қуралдар” se înlocuiește cu cuvântul „қаражат”;
- la paragraful VIII, după cuvântul „жағдайда” (în cazul în care), cuvântul „кезінде” (la momentul potrivit) se exclude;
- la punctul 3, după cuvântul „сәйкес”, cuvântul „нын” se exclude;
- la articolul 5 punctul 2, în prima propoziție, cuvântul „тенесуге” se înlocuiește cu cuvântul „тенестірілуге”;
- la propoziția a treia, cuvântul „процентті” se înlocuiește cu cuvântul „пайызды”;
- la propoziția a patra, cuvântul „принциптеріне” se înlocuiește cu cuvântul „кағидаттарына”;
- la articolul 6, cuvântul „булідіктін” se înlocuiește cu cuvântul „буліктін”;
- în preambulul articolului 14 punctul 1, cuvântul „автоматты түрде” se înlocuiește cu cuvântul „өздігінен”;
- la punctul 3, cuvântul „денонсация” se înlocuiește cu cuvântul „қушун жою”.

În cazul acordului părții române cu privire la modificările sus-menționate, Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Kazahstan propune ca prezenta notă, precum și nota verbală de răspuns a Ministerului Afacerilor Externe al României să fie considerate părți integrante ale Acordului, conform prevederilor subpct. b) pct. 1 art. 79 din Convenția de la Viena din anul 1969 privind tratatele internaționale.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Kazahstan ar fi recunoscător pentru primirea răspunsului din partea Ministerului Afacerilor Externe al României în perioada următoare.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Kazahstan folosește acest prilej pentru a reînnoi asigurarea sa cu privire la deosebita considerație pentru Ministerul Afacerilor Externe al României.

Astana, 9 martie 2011

Ministerului Afacerilor Externe al României
București

Nr. H2-1/1589

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă salutul său Ambasadei Republicii Kazahstan la București și are onoarea de a confirma primirea, la data de 18 martie 2011, a Notei verbale a Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Kazahstan nr. 09-2/1219 din 9 martie 2011, referitoare la îndreptarea erorilor materiale identificate în textul în limba kazahă a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Astana la 2 martie 2010.

Ministerul Afacerilor Externe al României are onoarea de a confirma faptul că propunerile părții kazahe de îndreptare a erorilor materiale, precizate în Nota verbală nr. 09-2/1219 din 9 martie 2011, sunt acceptabile pentru partea română, după cum urmează:

- la subpunctul c) punctul 2, după cuvântul „келген” se adaugă cuvântul „жумыс”;
- la punctul 3, cuvântul „проценттерді” se înlocuiește cu cuvântul „пайыздарды”;
- la paragraful I punctul 4, înaintea cuvântului „Қазақстан Республикасына” se introduce semnul „—”;
- la paragraful II punctul 4, înaintea cuvântului „Румынияға” se introduce semnul „—”;
- la punctul 2 articolul 3, cuvântul „шегіне” se înlocuiește cu cuvântul „шегінде”;
- la articolul 4 punctul 1, la subpunctul a), cuvântul „устау” se înlocuiește cu cuvântul „қолдау”, iar cuvântul „қуралдар” se înlocuiește cu cuvântul „қаражат”;
- la paragraful VIII, după cuvântul „жағдайда” (în cazul în care), cuvântul „кезінде” (la momentul potrivit) se exclude;
- la punctul 3, după cuvântul „сәйкес”, cuvântul „нын” se exclude;
- la articolul 5 punctul 2, în prima propoziție, cuvântul „тенесуре” se înlocuiește cu cuvântul „тенестірілуре”;
- la propoziția a treia, cuvântul „процентті” se înlocuiește cu cuvântul „пайызды”;
- la propoziția a patra, cuvântul „принциптеріне” se înlocuiește cu cuvântul „қағидаттарына”;
- la articolul 6, cuvântul „булідіктін” se înlocuiește cu cuvântul „буліктін”;
- în preambulul articolului 14 punctul 1, cuvântul „автоматты түрде” se înlocuiește cu cuvântul „өздігінен”;
- la punctul 3, cuvântul „денонсация” se înlocuiește cu cuvântul „қушун жою”.

Ministerul Afacerilor Externe al României exprimă acordul său pentru ca această notă verbală de răspuns, împreună cu nota verbală a Ministerului Afacerilor Externe din Republica Kazahstan, să reprezinte un schimb de instrumente, în conformitate cu dispozițiile art. 79 din Convenția de la Viena cu privire la dreptul tratatelor, în vederea îndreptării erorilor materiale din textul în limba kazahă a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Astana la 2 martie 2010.

Ministerul Afacerilor Externe al României folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Kazahstan la București asigurarea înaltei sale considerații.

București, 3 mai 2011

Ambasada Republicii Kazahstan la București

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

